

ข่าวและข้อติดพิจารณา

จาก

แดง: ฟออสท์ เฮอร์มิทจ (วัดป่าสันติธรรม)

พฤษภาคม/มิถุนายน 2549

สำหรับชาวพุทธทั่วโลก เดือนพฤษภาคมที่เบิกบานหมายถึงวิสาขบูชา วันแห่งการรำลึกถึงพระพุทธเจ้า พระไตรปิฎกฉบับบาฬีจนาไว้ว่า พระโพนธัสตว์ หรือเจ้าชายสิทธัตถะที่ต่อมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ทรงประสูติในวันเพ็ญเดือนหก (วิสาขะ) และ 35 ปีต่อมา ท่านสมณะโคดมได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าในวันเพ็ญเดือนหก และอีก 45 ปีต่อมาได้เสด็จดับขันธปรินิพพานในวันเพ็ญเดือนหกเช่นกัน พวกเราชาวพุทธนิกายหินยานจึงถือว่าวันวิสาขบูชาเป็นวันที่พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน แต่สำหรับชาวพุทธนิกายอื่นๆ ถือเอาวิสาขบูชาเป็นวันฉลองการประสูติของพระพุทธเจ้าเท่านั้น และบางนิกายมุ่งฉลองเฉพาะการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า เนื่องจากองค์การสหประชาชาติได้ประกาศเมื่อปี 2000 ให้วันวิสาขบูชาเป็นวันหยุดสากล เช่นเดียวกับวันฉลองตามปกติของชาวพุทธในประเทศต่างๆ ทั่วโลก เราจึงมีงานทำบุญฉลองวิสาขบูชาทุกปีที่องค์การสหประชาชาติในกรุงนิวยอร์ก และงานประชุมวิสาขบูชาโลกที่กรุงเทพฯ ทุกปี นำเสียดายที่อาตมาได้รับนิมนต์ไปร่วมพิธีที่กรุงเทพฯ เข้าไปหน่อยจึงไม่สามารถไปร่วมงานในปีนี้ แต่อาตมาเห็นว่าในเมืองไทยมีพระสงฆ์มากมายอยู่แล้ว ที่อังกฤษมีเพียงไม่กี่รูป โดยเฉพาะพระอังกฤษ อาตมาจึงรู้สึกดีใจที่ได้อยู่ฉลองวิสาขบูชาที่นี่ และได้ร่วมทำบุญฉลองที่เรือนจำ ที่วัดป่าสันติธรรม และที่กรุงลอนดอนอีกสองครั้ง

คุณๆ ที่ได้ไปเที่ยวแถวเวสต์เอนด์ของลอนดอนเมื่อหลังเที่ยงวันของวันเสาร์ที่ 6 พฤษภาคม คงจะได้เห็นอาตมากับพระมนาไปที่ เลสเตอร์ สแควร์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่คุณคงไม่คาดว่าจะได้พบเราที่นั่น อาตมาคิดว่าคงเป็นครั้งที่สองที่อาตมาได้ไปเยือนที่นั่น หลังจากเดินทางออกจากประเทศอังกฤษในปี 1971 ก่อนหน้านั้นในช่วงทศวรรษปี 1960 บริเวณแถบนี้เป็นที่ที่อาตมาคุ้นเคย อาตมาเคยไปที่ร้านขายหนังสือในซีซิล คอร์ท (Cecil Court) บ่อยครั้ง และได้ไปเรียนหนังสือที่ถนนเวสต์ บางทีก็ไปทานอาหารกลางวันที่ร้านเวกา (Vega) บนถนนนอร์ธเวสต์ และได้เริ่มทำงานแสดงกับโรงละครแห่งชาติเป็นครั้งแรกที่ เดอะ คิวินส์ บนถนนชาฟท์สเบอร์รี่ ช่วงเวลาดังกล่าวได้ล่วงเลยไปนานแล้ว และเวลานี้ทุกอย่างดูแตกต่างจากที่อาตมาเคยจำได้ แต่ลอนดอน โดยเฉพาะบริเวณแถบนี้ของลอนดอน เป็นที่อยู่อาศัยของคนหลากหลายเชื้อชาติและวัฒนธรรม มีสิ่งแปลกๆ น่าตื่นตื้นมากมาย ในแง่นี้ดูเหมือนจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง อาตมากับท่านมนาไปเดินทางไปที่นั่นเพื่อร่วมงานพิธีสงฆ์พระพุทธรูปซึ่งจัดขึ้นโดยวัดโพ กวง ลอนดอน เป็นพิธีที่มีเสน่ห์มหัศจรรย์ เริ่มด้วยขบวนแห่ผ่านย่านไซโท ซึ่งเวลานี้ส่วนหนึ่งเป็นไซทอนาทาวน์ งานนี้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี อาตมาได้รับนิมนต์ให้เข้าร่วมเป็นครั้งแรกเมื่อปีก่อน และบังเอิญได้เกริ่นไว้ขณะขึ้นไปพูดว่าอาตมาไม่เคยได้เข้าร่วมงานนี้มาก่อนเพราะไม่มีใครนิมนต์ ตอนนี้อาตมาจึงเกรงว่าเราคงรู้สึกว่าจะต้องนิมนต์ให้อาตมาเข้าร่วมตลอดไป ในบรรดาแขกผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญ มีผู้หนึ่งที่เข้าร่วมเดินในขบวนแห่กับหัวหน้าสำนักแม่ชี แกกผู้นี้ คือ รองผู้ว่าการเขตเวสต์มินสเตอร์ ซึ่งอาตมาอดคิดไม่ได้ว่าดูไม่ค่อยจะเข้ากับสถานที่ในท่ามกลางหมู่คนที่ดูแปลกหูแปลกตาและมีสีสันมากนัก เพราะเขาแต่งชุดตอนเช้าและสวมสายสะพายประจำตำแหน่งเส้นใหญ่คล้องคอ ภายหลังการเดินขบวน เรากลับคืนสู่เต็นท์ที่เลสเตอร์ สแควร์ การเดินสั ซึ่งม็ห็องบูชาที่จัดทำขึ้นอย่างวิจิตรพิสดาร รายการแรกเป็นสตรีแต่งชุดเงินเดิมทำพิธีถวายของบูชา แล้วเวียนเคารพฟังการสวดพระสูตรหัวใจปารมิตยาน (Prajna Paramita Heart Sutra) ภาษาจีน รายการต่อมาเป็นการกล่าวคำปราศรัยโดยท่านรองผู้ว่าการฯ อาตมา พระสงฆ์จากวิหารพุทธลอนดอน และหัวหน้าสำนักแม่ชี พระอาจารย์ ฉือหยาน ซี หัวหน้าวัดโพ กวง ลอนดอน งานนี้เป็นของนิกายมหายาน จึงฉลองเฉพาะการประสูติของพระพุทธเจ้าและเท่าที่อาตมาจำได้ เราทุกคนต้องพูดถึงกำเนิดของพระพุทธศาสนา ความรุ่งเรือง และการประดิษฐานพระพุทธศาสนาในเมืองหลวงที่สำคัญแห่งนี้ อาตมากล่าวสรุปด้วยการเตือนให้ผู้ฟังรักษาศีลให้ดี รวมทั้งให้งดเว้นจากการดื่มสุรา ซึ่งจะช่วยคุ้มครองตัวเองให้ปลอดภัยไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหน แม้กระทั่งในแถบเวสต์เอนด์ของลอนดอน! เมื่อมีรองผู้ว่าการฯ นั่งฟังอยู่ต่อหน้า อาตมานำจะพูดถึงเรื่องที่ชาวพุทธวิตกกังวลกับการที่มีผู้นำพระพุทธรูปไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมเพื่อจุดประสงค์ทางการค้า โดยเฉพาะในการขายสุรา เพราะเขตเวสต์มินสเตอร์เป็นผู้ออกไปอนุญาตให้ร้านค้าต่างๆ เหล่านี้ เช่นร้าน Funky Buddha Club ในเมย์แฟร์ ต่อจากนั้นเป็นรายการพิธีสงฆ์พระเด็กทารกที่ต่อมากจะเติบโตและตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า หลังจากนั้นขณะที่แขกคนอื่นๆ แยกตัวไปรับประทานอาหารกลางวัน เราได้พากันเดินเที่ยวไปที่เอ็มแบงก์เมนท์ และสอดสายสายตาดูสิ่งต่างๆ ไปด้วย เราได้เห็นช่างกลยักยักที่เร้าความตื่นตื้นตันของฝูงชนที่ทราฟฟลาร์ สแควร์ และเมื่อฝนเริ่มโปรยเม็ด เราจึงพากันเดินกลับ

มาถึงทันเวลาพอดีสำหรับอาตมาในการช่วยตัดริบบิ้นเปิดรายการละครเพลงเกี่ยวกับชีวิตวัยต้นของพระพุทธเจ้า แต่เราไม่ได้เข้าชม เหตุผลประการหนึ่งเป็นเพราะขัดกับพระวินัย อีกประการหนึ่งเป็นเพราะอาตมาไม่สนับสนุน การนำชีวิตของพระพุทธเจ้ามาแสดงบนเวทีหรือภาพยนตร์ และอาตมาก็ไม่เคยชอบละครเพลงตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว

ดังนั้น เราจึงพากันเดินไปดูสิ่งอื่นที่เหมาะสมสำหรับพระกรรมฐาน นั่นคือนิทรรศการศพที่เคิร์ลส คอร์ท ซึ่ง น่าสนใจอย่างยิ่ง ที่มีการแสดงทุกอย่างให้เราได้ชม มีศพที่ถูกผ่าและตัดแยกชิ้นส่วนออกมา เพื่อให้เห็นชัดว่า ร่างกายคนเราประกอบขึ้นมาจากอย่างไร ทำงานอย่างไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง และเมื่อร่างกายเคลื่อนไหวทำอะไรบ้าง บางอย่าง ต้องอาศัยกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น และอะไรบางอย่างที่เกี่ยวข้อง คุณจะเห็นชิ้นส่วนเล็กๆ น้อยๆ ที่ถูกตัดแยกออกมา รวมทั้งผิวหนังที่เคยปิดคลุมทั่วร่าง มองดูคล้ายถุงสวมกายที่คนเพิ่งถอดออกวางทิ้งไว้ ศพและชิ้นส่วนของศพ เหล่านี้ล้วนปราศจากชีวิต แต่ครั้งหนึ่งเคยมีชีวิตและทำหน้าที่เหมือนร่างกายของพวกเรา ทว่า บัดนี้ไม่สามารถทำอะไรได้อีกแล้ว การดูศพและชิ้นส่วนเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เรามองเห็นได้ว่าร่างกายคนเราประกอบขึ้นมาจากอย่างไรเท่านั้น แต่ยังสามารถพิจารณาเห็นถึงความเปราะบางและการเสื่อมสลายของร่างกายในที่สุด เป็น ประสบการณ์ที่มีค่าซึ่งคนในประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ เช่นที่เมืองไทย สามารถเข้าใจได้ดีกว่า ซึ่งพระสงฆ์ที่นั่น มักจะมีโอกาสได้ดูซากศพในสภาพแยกชิ้นส่วนหรือเนาเปื่อย และปลงใจพิจารณาตามเนื้อหาคำสอนชั้นสูง สำหรับชาวพุทธ เช่น สติปัฏฐานสูตร แต่ในประเทศนี้ทำได้ยากกว่า จึงนับว่าเป็นโอกาสดีที่ได้มาชมและพิจารณา ถึงสภาพและส่วนประกอบของร่างกายคนเรา – ที่ขาดไปอย่างเดียว คือ กลิ่น

พูดถึงความเสื่อมและความตาย อาตมาไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ แต่ได้ยินมาว่าการช่วยทำให้คนตายอย่างสงบ เริ่มกลับมาเป็นข่าวอีกครั้ง และคืนหนึ่งขณะอยู่ที่สมาคมชาวพุทธมหาวิทยาลัวยอริค เราได้สนทนากันนาน เริ่ม ด้วยเรื่องการฆ่าตัวตาย ต่อไปจนถึงเรื่องการช่วยทำให้คนตายอย่างสงบ และการทำแท้ง เนื่องจากการกระทำทั้ง สามรูปแบบนี้เป็นกรฆ่าด้วยเจตนา ซึ่งหมายถึงการจงใจปลิดชีวิต และจิตใจของผู้ที่กระทำการปลิดชีวิต ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม ย่อมมีโทษความไม่พอใจอยู่ด้วย ตามคำสอนของพุทธศาสนาจึงถือว่าการกระทำเหล่านี้เป็นสิ่งที่ ยอมรับไม่ได้

อาตมาคิดว่าคนส่วนมากที่นับถือศาสนาใหญ่ๆ ของโลก คงจะไม่เห็นด้วยกับการช่วยทำให้คนตายอย่างสงบ แม้ว่าเหตุผลของคนที่เชื่อในพระเจ้าจะแตกต่างกันไปจากของพวกเราชาวพุทธ อาตมาเห็นด้วยว่าการยึดเยียดความ เชื่อของตนเองให้กับผู้อื่น ไม่ว่าจะโดยผู้ที่เคร่งศาสนาหรือใครก็ตาม เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่ผู้ที่เคร่งศาสนาก็มีสิทธิ์ ที่จะแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ ความเชื่อและคุณค่าทางศีลธรรมอาจทำทลายแนวความคิดและการกระทำ ของคนอื่น ๆ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ ยิ่งเวลานี้ศีลธรรมไม่ใช่แฟชั่นที่อยู่ในความนิยม คงแทบจะไม่มี ใครนอกจากผู้ที่เคร่งศาสนาเท่านั้นที่จะพูดถึงเรื่องนี้ และหลายคนอาจรับหลักการบางอย่างเพื่อให้เข้ากับตัวเอง รวมถึงคนที่จัดตัวเองว่าเป็นชาวพุทธด้วย จริงอยู่ เราอาจจะไม่สามารถยึดเยียดศีลธรรมของเราให้คนอื่น แต่เรา สามารถที่จะทำทลายความคิดเห็นของคนอื่น แม้กระทั่งความคิดเห็นของรัฐบาลในเรื่องที่ว่าอะไรถูก อะไรผิด

ฉะนั้นเหตุใดพวกเราซึ่งไม่เชื่อในพระเจ้า และดังนั้นจึงไม่เห็นว่าการมีชีวิตของเรามีความหมายหรือเกี่ยวข้องกับ พระเจ้าเบื้องบน จึงต้องเป็นห่วงเกี่ยวกับการออกกฎหมายยอมรับการปลิดชีวิตมนุษย์ ประการแรกก็เนื่องมาจาก เหตุผลเดียวกันกับการที่เราควรเป็นห่วงในเรื่องการฆ่าสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตาม ทั้งนี้ เพราะเมื่อชีวิตถูก ปลิดทิ้งไปแล้ว เราไม่สามารถที่จะคืนชีวิต หรือซุซชีวิตนั้นให้กลับคืนมาได้อีก และนั่นหมายถึงว่าสิ่งที่คืนผู้นั้นได้ กระทำลงไป อาจเป็นการตัดโอกาสไม่ให้บุคคลได้รับผลกรรมที่ทำไว้ในอดีต หรือตัดโอกาสไม่ให้นำเขาได้ปรับปรุงตัว เอง หรือพัฒนาปัญญาและความเข้าใจ กระทั่งว่าทำให้เขาไม่มีโอกาสได้บรรลุนิพพาน หรืออย่างน้อยที่สุดก็ต้อง เลื่อนสิ่งเหล่านี้ออกไป ที่ร้ายกว่านั้น สำหรับผู้ที่ให้ความยินยอมต่อการจงใจปลิดชีวิต การให้ความยินยอมดังกล่าวเท่ากับว่าเขาได้มีส่วนร่วมในการฆ่าตัวเอง และเนื่องจากการกระทำด้วยเจตนาจะให้ผลกรรมที่ต่อเนื่อง สำหรับผู้ที่ลงมือประกอบกรรม การจงใจปฏิบัติและกระทำการด้วยโทษเช่นนั้นกับตัวเอง ย่อมให้ผลกรรมที่ รุนแรงและเนิ่นนานซึ่งอาจต่อเนื่องไปจนถึงชีวิตในชาติหน้าและชาติต่อๆ ไป ในฐานะที่อาตมาเป็นพระสงฆ์ใน พุทธศาสนา บางครั้งอาตมาได้รับการขอร้องให้ปลอบโยนผู้ที่กำลังดิ้นรนต่อสู้กับความทุกข์ที่รุนแรง ไม่มีประโยชน์

และอธิบายไม่ได้ อาตมาไม่อาจทราบได้แน่นอนว่าเพราะเหตุใดสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นกับคนบางคนและไม่เกิดขึ้นกับคนอื่น แต่อาตมาคิดว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมไม่เกิดขึ้นโดยไม่มีเหตุผล และเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือได้จริงๆ ที่ว่าการกระทำในอดีตอาจเป็นสาเหตุ และอะไรก็ตามที่เราได้กระทำลงไปย่อมจะให้ผลไม่เร็วก็ช้า ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงตรัสหนักในคัมภีร์ที่ตรัสรู้ถึงเหตุและปัจจัย ว่าสิ่งหนึ่งย่อมเกิดขึ้นเพราะอาศัยอีกสิ่งหนึ่ง หรือจะพูดอีกอย่างก็คือ สิ่งที่เราเจตนาพูดหรือทำลงไปแล้วย่อมจะมีผลติดตามเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกขณะจิต แม้ในยามที่ร่างกายและจิตใจแยกขาดออกจากกันเมื่อเราตาย ในทางพุทธศาสนา การตายและการเกิดใหม่เป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกออกจากกัน มีเพียงพระพุทธรูปและพระอรหันต์เท่านั้นที่ไม่กลับมาเกิดอีก สำหรับพวกเรา การตายเป็นตัวนำไปสู่การเปลี่ยนภพชาติที่สำคัญซึ่งเราจะต้องคอยควบคุมดูแลอย่างระมัดระวังและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

งานทำบุญวิสาขบูชาของเราเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคมที่วัดป่าสันติธรรมผ่านพ้นไปด้วยดี มีคนมาร่วมทำบุญมากมาย ส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวที่มาจากมหาวิทยาลัยวอริค ฟาฝนก็เป็นใจ เพราะในช่วงตักบาตรและเวียนเทียนรอบพระเจดีย์และพระพุทธรูปในสวนเจดีย์ของเรา ฝนไม่ตกเลย ภาพที่หน้าแรกของจดหมายข่าวฉบับนี้ถ่ายขณะที่พวกเราชุมนุมกันเพื่อเวียนเทียน

หนึ่งสัปดาห์ต่อมา อาตมาเดินทางฝ่าฝนไปที่ศาลากลางอีสต์แฮมในลอนดอนเพื่อแสดงธรรมเทศนาสั้นๆ ในงานฉลองพระพุทธรูป ซึ่งจัดขึ้นร่วมกันในนามคนไทย พม่า อินเดีย (คณะผู้แทนอัมเบ็ดการ์) วัดศรีลังกา และชุมชนชาวเบงกอลในเขตอีสต์ลอนดอน การเดินทางไปและกลับใช้เวลานาน ดังนั้นอาตมาจึงไม่สามารถอยู่กับพวกเขาได้นาน แต่ดีใจที่ได้เห็นชุมชนชาวพุทธร่วมมือกันและทำให้คนในเขตอีสต์ลอนดอนได้รับรู้เกี่ยวกับชุมชนชาวพุทธ ต่อมาอาตมารู้สึกยินดีที่ได้ทราบว่าพวกเขาารู้สึกว่างานฉลองในวันนั้นประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

บนหน้าข่าวและข้อคิดพิจารณาของอาตมาที่ <http://my.opera.com/Luangpor%20Khemadhammo/blog/> จะมีรูปภาพให้คุณชมมากขึ้น รวมทั้งประกาศและข่าวล่าสุด นี่เป็นวิธีการที่สะดวกในการส่งข่าวสารติดต่อถึงกัน ดังนั้น อาตมาจึงหวังว่าหากมีโอกาส คุณคงจะเข้าไปดูบ้างเป็นครั้งคราว

ที่วัดป่าสันติธรรมและวัดคอกทเทจยังคงมีคนเข้าๆ ออกๆ เหมือนเดิม อาตมาหวังว่าคนที่มาพำนักอยู่คงจะมีโอกาสได้ฝึกฝนปฏิบัติธรรมอย่างลึกซึ้งและก้าวหน้ายิ่งขึ้น และยังได้ช่วยเหลือทำงานต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อดูแลรักษาสถานที่ปฏิบัติธรรมทั้งสองแห่งของเราให้อยู่ในสภาพที่ดี สตีฟได้มาทำหน้าที่เป็นผู้จัดการที่วัดคอกทเทจให้กับเราตั้งแต่ต้นเดือนเมษายน เขามาในเวลาที่เหมาะสม ตรงกับที่เรา กำลังต้องการพอดี แต่เรายังคงต้องการคุณ เช่นเดียวกับที่อาตมาหวังว่าคุณคงต้องการเรา เรายังต้องการให้คุณๆ สนใจในสิ่งที่เราทำและช่วยเหลือวัดป่าสันติธรรมเท่าที่จะสามารถทำได้ เราารู้สึกขอบคุณที่พวกคุณได้ทำทุกอย่างให้กับเรา และขอบคุณสำหรับการบริจาคปัจจัยช่วยเหลือ ขออนุโมทนา!

บันทึกการสำคัญ

พิธีบรรพชา (ก้าวไปข้างหน้า) วันที่ 11 มิถุนายน เวลาเที่ยงวัน

วันอาสาฬหบูชา 10 กรกฎาคม วันเข้าพรรษา 11 กรกฎาคม

งานทำบุญฉลองสำหรับสาธุชนทั่วไปที่วัดป่าสันติธรรม **วันอาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคม** ตั้งแต่ 10 น. เข้า เป็นต้นไป

ฝึกสมาธิ ฟังธรรม และร่วมตีม้น้ำชาที่ วัดป่าสันติธรรม จันทร์ และศุกร์ เวลา 20.00 น.

จดหมายข่าวจาก เจ้าคุณภาวนาวิเทศ (หลวงพ่อเชมธัมโม) เครือข่ายอิสริยาภรณ์อังกฤษ OBE แห่งวัดป่าสันติธรรม และองค์ลีมาล องค์การสอนศาสนาพุทธในเรือนจำ

The Forest Hermitage, Lower Fulbrook, nr Sherbourne, Warwickshire, CV35 8AS, United Kingdom.

ติดต่อท่านอาจารย์ เชมธัมโม และองค์ลีมาล - โทรฯ สายตรง : 01926 624385 มือถือ : 07941 013319

อีเมลล์ : prakhem@foresthermitage.org.uk

เว็บไซต์ : www.foresthermitage.org.uk

THE BUDDHA-DHAMMA FELLOWSHIP ทะเบียนการกุศลเลขที่ 289913.

ANGULIMALA ทะเบียนการกุศลเลขที่ 294939.